

Katka má špatné svědomí

Příprava:

Přinést kousky jablek a rozdat je dětem.

Činnost:

Vyrábíme jabloň.

Materiál:

papír A4, lepidlo, nůžky, malé kulaté žluté a červené samolepky, pastelky, kopie jabloně

Vybarvit korunu stromu zelenou a kmen hnědou barvou. Vystříhnout a nalepit na papír. Do koruny stromu nalepit červené a žluté samolepky jako jablka.

LOUTKOVÉ DIVADLO

MÍŠA: Ahoj, děti! Jsem rád, že vás zase vidím... *(Katka se opře trochu ze šikma v rohu divadla.)*

Ahoj, Katko! Jak se ti dneska daří?

KATKA: Dobře!

MÍŠA: Hm, tedy já mám takovou radost, že dneska svítí sluníčko. Myslím, že pak půjdu sbírat jablíčka... Třeba by chtěl někdo jít se mnou... *(dívá se na Katku)*

KATKA: Proč se na mě tak díváš, Míšo?

MÍŠA: Hm... proč tady tak divně stojíš, Katko...?

KATKA: Proto...!

MÍŠA: Katko, řekni, co se s tebou dneska děje? Takhle tě vůbec neznám!

KATKA: Můj bráška dneska ráno brečel.

MÍŠA: Ale, Katko, to je u malých docela normální. Nebo je snad nemocný?

KATKA: Né... myslím, že ne. Ale já jsem nemocná!

MÍŠA: Ó, Katko, to mě moc mrzí. Co ti je?

KATKA: Bolí mě břicho!!

MÍŠA: Chudáčku Katko! Snědla jsi něco, co nebylo pro tvoje břicho moc dobré?

KATKA: Né, to bylo určitě dobré. A taky mi to chutnalo!

MÍŠA: A co jsi snědla?

KATKA: Já jsem nic nejedla, jenom pila...

MÍŠA: A co jsi pila?

KATKA: No... chtěla jsem jenom trošku vyzkoušet Víťovu lahvičku. No, a omylem jsem všechno vypila, protože to tak chutnalo.

MÍŠA: Katko!!! ... A Víťa?

KATKA: Tomu jsem zase tu prázdnou lahvičku vrátila.

MÍŠA: Ale pak Víťa k pití nic nedostal!

KATKA: Dostal! Maminka dala Víťovi lahvičku s čajem, protože si myslela, že ho bolí břicho... A přitom bolí břicho mě!

MÍŠA: No jasně, Katko! A já taky vím, proč!

KATKA: Opravdu?!

MÍŠA: Tvoje svědomí je špinavé!

KATKA: Svědomí? Co to je?

MÍŠA: Svědomí je takový hlas, který se v nás ozývá, když děláme něco, co není správné.

KATKA: Hm... Ale ta lahvička byla tak rychle prázdná! A já bych mamince nechtěla říct, co jsem udělala.

MÍŠA: Katko, Bůh nám dal svědomí jako pomoc, abychom měli klid mezi sebou i s Pánem Bohem. A svědomí mluví dobře, jen když je čisté!

KATKA: Hm, když maminka uslyší, co jsem udělala, určitě se bude zlobit!

MÍŠA: Ale Bůh ne! A proto to nejdřív všechno povíme Pánu Bohu, a pak s tebou půjdu za maminkou.

KATKA: Och, děkuji ti, Míšo! Mám takovou radost, že jsi tady a že se mnou půjdeš. Smím jít potom s tebou sbírat jablíčka?

MÍŠA: Ano, Katko, až potom! - Ahoj, děti!

